

आक

“आकमितानि हृदयानि मनस्त्रीनां
वतैः प्रपुक्षस्त्रकाराक्तादिवासैः”।
इति ऋतुसंहारे ॥

आकर्षः, एं, (आकीर्णने धातवोद्भृत् । आङ् + कृ + अप् । यहा आकुर्वन्ति संधीभूय कुर्वन्ति व्यवहारमेति वा । आ + कृ + वा ।) धातुरलादेशत्पत्तिस्यानं । तत्पर्यायः । खनि: २ इत्यमरः । (“आकरे पश्चरागायां जन्म काचमणे कुतः” । इति हितोपदेशः ।

“शैलेशो हिमवान् नाम धातूग्रामाकरो महान्”
इति रामायाम् । समूहः ।
(“शब्दाकरकरप्रामर्थमग्नेलमग्नेलम्” ।
इति ज्ञविकल्पमुसः ।) शेषः । इति मेदिनी ।
आकर्णं, स्त्री, (आ + कर्ण + ल्युट् ।) अवणं ।
(“मुदा तदाकर्णवत्तमरोऽग्नृत्” । इति नैषधे ।)
आकर्षः, एं, (आकृथ्यते इति । आ + कृथ + अप् ।)
पाशकः । पाशा इति भाषा । अक्षकीडा ।
पाशा खेला इति भाषा । सारिफलकः । इत्यमरः ।
कृक इति भाषा । (यथा महाभारते ।
“आकर्षते वाक्फलः सुप्रयोगो
हहि प्रोक्षो मन्त्रपदः समाधिः” ।
इन्द्रियः भुवरभ्यासवस्तु । आकर्णं । इति मेदिनी । आकृथ्यते अनेन । आकुपी इति भाषा । यथा । “आकर्ष इव श्वा आकर्षन्तः” । इति मुख्यबोधाकरणं । आकर्णतुल्य इति ज्ञापनार्थ-इव शब्दः । इति दुर्गादासः । (अथस्तानः । निकषोपलः ।)

आकर्णं, स्त्री, (आ + कर्ण + ल्युट् ।) आकर्षः । वलादानयनं । टान् इति भाषा । यथा,—
“सा त्वं गच्छ मदैवोक्ता पार्वत्य शुभ्यनशुभ्यर्थोः ।
केशाकर्षणविर्भूतगौरवा मागमिष्यसि” ।
इति मार्कयेदेवीमाहात्म्यम् ॥ * ॥
तग्नेकाकर्णविशेषदारा योषाद्यानयनं । यथा । अथाकर्णये ।
“आकर्णविधानानि कश्चामि समाप्ततः ।
यद्दृढं चैपुरे तन्वे यद्दृढं भृतडामरे ।
श्रीवीजं माम्यां वीजं लज्जावीजं समुद्दरेत् ।
प्रथमं प्रयावं दत्त्वा चिपुरादेविपर्यं ततः ॥
आमुकीति पदं दत्त्वा आकर्षय दिधा पदं ।
साहान्तं मन्त्रमुक्त्य येहृस्त्रहस्तं ।
षट्कोष्ठकमालिखा रक्षचन्दनकुञ्जमः ।
षड्कां कर्येन्मनी लज्जावीजसमन्वितं ।
षड्कीर्णमाक्षरेण नादिवन्दुविभूतिं ।
रक्षपुष्पाक्षतधूपादिनेवेदोः प्रपूज्य तां ।
भावयन् चेतसा दर्वैः चिनेचां चन्द्रशेखरां ।
वाकाक्षिरजप्रखाँ चिन्दूराखण्यवियहाँ ।
षष्ठ्यक्ष दक्षिणे पाण्यो जपमालाच्च वामके ।
मन्त्रस्त्रास्त्र प्रभावेग रभामपि तथोर्वर्णीः ।
आकर्णयेद सन्देहः किं एनमर्नवीमिह ॥ * ॥
भूर्जपत्रे चमालिखा कुञ्जमालकारिणा ।
कामीरागुरुकल्पूरीशेगमिलितेन च ।
अग्नामारक्षमिथेण कमलादीमनुं चिखेत् ।

आक

ॐ झौं कमलादी अमुकीमाकर्षयकर्षय झूँपद् ।
इमं मन्त्रं जपेदादौ सहस्रैकं ततः एवः ।
तद्भूर्जपत्रमादाय गुलिकां कारयेत् सुधीः ।
तेनवं साथ्यादोत्पत्तिकापङ्गेष्यितां ।
श्रोवितां तेजसा भानोर्वेष्येत् विकटुकैः एवः ।
प्रतिमां द्वीनिमां कृत्वा क्षिपेत्सास्तदोदरे ।
गुलिकां पातयेत् पात्वे प्रतिमां साथ्यरूपिणीं ।
वादृशमिसुखो भूत्वा निर्जने निश्चित्याधकः ।
तत्सदूतचित्तस्त तावत् कालं जपेन्मनुं ।
यावदायति सत्त्वस्त्रा मदनालत्यवियहा ॥ * ॥
अथान्यत् कथयाम्ब्यत्र उपार्क्षगृहेतवे ।
देवस्यापि नरस्यापि मोहिनीमन्त्रायातः ।
अथ मन्त्रं महेश्वरान्यासात्तरमादौ तत्स्वप्नां ।
पञ्चशायकवीजस्त दत्त्वाय सुवेनेश्वरीं ।
मोहिनीति च नामान्ते पट्कारं एनशालिखेत् ।
खाहान्तमन्त्रमुक्त्य अथवीनेन कारयेत् ।
षड्कान् दीर्घ्यवृक्षाद्येष्येकुञ्जदक्षे यजेत् ।
प्रथमं साथ्यानामानि लेख्यानि च कजोदरे ।
महारजनरक्षेन पूर्वमन्त्रपदं युतं ।
मोहिनीं पश्चिमज्ञल्लो उद्भिर्णां लम्भिनीं तथा ।
वग्निर्णीं कुलेशीच्च ततो वै विश्वासिनीं ।
आकर्णिणीं ततः किंद्रामर्चयेदशृपत्रके ।
गन्धेष्यादिध्यादीर्मतियुक्तेन चेतसा ।
लक्षणेन सर्वेण श्रीघ्रामाकर्णं भवेत् ॥ * ॥
झौं कालिकायै धीमिहि
तदः कालिप्रचोदयात् ।
ऽप्न आकर्णिणी वचधारिणी ।
ऽप्नं पट्साहा अमुकीमाकर्षय ॥
प्रयावं पूर्वसुदुष्ट उपरेणी ततः परं ।
नितिनिं वक्षिजाया विद्या परमदुर्लभा ।
क्षिन्दूरपुतलिं कृत्वा तस्या नाम हहि विलिख्य
पश्चमुल्येन ताम्बूलं समानीय आमश्रवाहये
नैवेद्यं कृत्वा कृत्वान्तरशततुल्सस्या मूलमन्त्र-
पतिते पुतल्या हहि नामस्याने ताडिते सति
सा समायाति” । इति श्रीकृष्णानन्दविद्यावारीश्व-
रात्मटकर्मदीपिका तन्वसारच ।
आकर्णी, स्त्री, (आकृथ्यते अनया । आ + कर्ण + ल्युट् + ल्युट् + स्त्रियां दीप् ।) फलपुष्पाद्याकर्णविष्टि-
काविशेषः । आकुपी इति भाषा ।
आकर्णं, स्त्री, (आ + कर्ण + ल्युट् ।) आकाङ्का ।
परिलंखा । बन्धनं । इति मेदिनी । (“स्त्रियापि
सातुरयमाकाशनाय यन्वा” । इति माधवः ।)
आकर्णः, एं, (आ + कर्ण + अप् ।) वेशः । इत्यमरः ।
कल्पनं । इति मेदिनी । मरहनं । रोगः ।
इति हेमचन्द्रः ॥ वेशार्थे यथा रघौ,—
“अक्षतकविधिसर्वाङ्गीनमाकल्पतां
विलक्षितपदमाङ्गं यौवनं सा प्रेषेदे” ।
“त्तोकाप्याकल्पतचना विलक्षितः कानितपोष-
कृत्” । इति साहित्यर्पणे लक्षीयपरिच्छेदे ।
कल्पपर्यन्ते च, यथा—“आकर्णं नरकं भुक्ते” ।
इति सूर्यः ।)
आकर्णका, एं, (आकर्ण + कर्ण ।) तमः । मोहः ।

आका

यश्चिः । उक्तराठा । इर्षः । इति मेदिनी ।
आकषः, एं, (आकृथ्यते यच्च, आ + कृष्ट + अच्च ।)
प्रस्तरविशेषः । इति प्रस्तरत्वाली । कर्त्तिपातर-
इति भाषा ।
आकस्मिकं, च, (अक्षस्त्रात् भवं । अक्षस्त्रात् + ठ-
च् ।) अक्षस्त्रादुष्टवं । इठाज्जाते । (“आकस्मिक-
प्रवयभासां च देवीं वाचमनुद्भेदं कृत्वा परिश-
गतामय्येदरेत्” । इति उत्तररामचरितम् ।)
आकाङ्का, स्त्री, (आङ् + काङ्क्षा + अच्च + टाप् ।)
इच्छा । अभिलाषः । इत्यमरः । (रमणीयवस्तु-
स्यृहा । यदुक्तं साहित्यर्पणे ।
“आकाङ्का रमणीयत्वात् वलुनो या स्यृहा तु सा” ।
अपेक्षा । जिज्ञासा । अनुसन्धानं । यथा पदा-
इदूते,—
“नाकाङ्का किं भवति विपुलश्रीमतोऽर्थान्तरेषु” ।)
न्यायमवे । यथपदमेते यत्पदमन्यवोधो न भवति
तत्पदे तत्पदवस्ता । प्रतीतिपर्यवसानविरहः । इत्या-
लक्ष्मीरिकाः ।
आकायः, एं, (आङ् + चि + अच्च ।) निवासः ।
इति वोपदेवः ।
आकारः, एं, (आ + कृ + अच्च ।) इच्छितः । अभि-
प्रायानुरूपचेत्यविक्षरणं । संकेत ठार इत्यादि
भाषा । आकृतिः । मूर्तिः । इत्यमरः ।
("तस्य संदृश्यमन्त्य गूढाकारेष्यितस्य च” ।
इति रघौ । २० ।
“आकारैरिच्छितैर्गत्वा चेत्या भाषितेष्य च” ।
इति हितोपदेशे सहृदौदेवः । मूर्तिः । “आकार-
सदृशप्रज्ञः” । इति रघौ । १५५ ।)
आकारस्त्रुप्तिः, स्त्री, (आकारस्य गुतिः ।) रवा-
दिस्त्रुचको मुखरागादिराकारः । आकारोऽङ्ग-
वैकृतमिति वोपालितः । गुतिर्णोदनं । आकारस्य
भयलज्जादिना गुप्तिराकारस्त्रुप्तिः । इत्यमर-
टीकायां भरतः । तत्पर्यायः । अवहित्या २ ।
इत्यमरः । अङ्गविवातस्य रोमाद्वारेश्वराक्षादनात्
अवहित्यास्त्रिविरहित्या । इति सारसुन्दरी ।
("भयगौरवलज्जादेहर्षविद्याकारगुप्तिरवहित्या” ।
इति साहित्यर्पणम् ।)
आकारस्त्रोपनं, स्त्री, (आकारस्य गोपनं ।) आकार-
गुतिः । रवादिस्त्रुचकमुखरागादिगोपनं । इति
हेमचन्द्रः ।
आकारं, स्त्री, स्त्री, (आङ् + कृ + अच्च + ल्युट् ।)
आकारान् । इत्यमरः । ढाकन इति भाषा ।
("तैच्च मणिभद्राकारश्चाय कस्त्रित्प्रेषितः” ।
इति पञ्चतन्त्रम् ।)
आकालिकः, च, (समानकालौ आद्यन्तौ यस्य ।
“आकालिकाङ्क्षान्तरवचने” इति समानकालस्या-
कालादेशः । इकट् प्रत्ययस्त्र निपातनात् । यहा
आकाले भवम् । आकाल + ठच् ।) व्याख्यांस्त्रिः ।
इति धर्मिः । समानकालौ जन्मविनाशशास्त्री ।
इति संत्विसाचारः । आकालसम्बवं । आरम्भ-
कालात् तवस्त्रातीयकालस्याय । निमित्तं काल-
मारम्भं परेयुर्व्यरुत्वालः स एव कालस्त्रावदकाल-